

מ"ת 33456/12/20 - מדינת ישראל נגד אולג פינטיוקוב, אשרי גויגי, רחמים רחמים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 33456-12-20 מדינת ישראל נ' פינטיוקוב(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. אולג פינטיוקוב (עציר)
2. אשרי גויגי (עציר)
3. רחמים רחמים (עציר)

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים וזאת בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדם המייחס להם עבירות שעיקר עניינן הוא קשירת קשר לביצוע התפרצות לבית מגורים, הגעה למקום תוך שימוש ברכב שסימני זיהויו - זויפו וגניבת זוג עגילי יהלומים מתוכו.

רקע, השתלשלות ההליכים ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום

1. אף כי בקשת המעצר משותפת לשלושת המשיבים, בפרשה הוגשו שני כתבי אישום נפרדים, זהים בעובדותיהם בהתאמות הנדרשות, האחד כנגד המשיב 1, השני כנגד משיבים 2 ו-3, שכן משיב 1 כלול ברשימת עדי התביעה של כתב האישום הנוסף. לשם הנוחות, לצורך החלטתי זו, אתייחס לכתבי האישום ככתב אישום אחד, שהוגש במשותף כנגד שני המשיבים.

2. **על-פי חלקו הכללי של כתב האישום**, בין המשיבים הכרות קודמת ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום, החזיקו ברכב מסוג שברולט קרוז, שמספרו 44-904-72 (להלן: "הרכב"). בתקופה האמורה התגוררו פ.ב, אשתו - א.ב (להלן, בהתאמה: "פ"; "א"; "המתלוננים"), וכן ח', המטפלת ב-פ', (להלן "ח"), בבית בשכונת גלי תכלת בהרצליה (להלן: "הבית").

3. **על-פי עובדות כתב האישום**, ביום 3.12.2020, קשרו המשיבים קשר לפרוץ לבית, ובמסגרת הקשר ולשם קידומו, נסעו, ביום האמור, בשעה 16:12, ברכב בו נהג המשיב 2, מבת-ים לכיוון הרצליה. המשיבים עצרו בשביל עפר בכניסה לכפר שמריהו, שם שינו את זהות הרכב, בכך שהחליפו את מספר הרישוי, באופן שאינו ידוע למאשימה, למספר 48-884-72.

4. בהמשך, סמוך לשעה 17:15, הגיעו המשיבים בסמוך לבית והחנו את הרכב ברחוב. המשיבים נכנסו בצוותא חדא לבית, דרך דלת הזכוכית במרפסת הצפונית של חדר השינה, בדרך של החדרת מכשיר בין הדלת למשקוף, ונטען כי אחד מהם טיפס על חומת הבית לגג חניית הרכבים, פתח את השער החשמלי של חניית הרכבים, וזאת כאשר פ' ו-ח'

עמוד 1

נמצאים בתוכו. המשיבים הסיטו את מתקני האזעקה במרפסת והסתירו, באמצעות בד, את מצלמות האבטחה. בהיותם בבית נטלו המשיבים עגילי זהב משובצים יהלומים, בשווי של כ-3000 - 4000 יורו, השייכים לא'.

5. בהמשך, בשעה 18:51, נכנסו המשיבים לרכב שעליו לוחית הזיהוי המזויפת, ונמלטו מהמקום, בנסיעה לכביש 6, לכיוון דרום. סמוך לגשר ברוידא עצר הרכב, אחד מהמשיבים יצא ממנו והחזיר את מספר הרישוי המקורי על כנו.

6. המשיבים נעצרו בסמוך למחלף ההלכה בתל-אביב, ובנסיבות אלו, החזיקו ברכב פטיש, כפפות, כובעים ומברגות.

7. המשיבים הואשמו בעבירות קשירות קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק, גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיפים 384 לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק; החזקת כלי פריצה, עבירה לפי סעיף 409 בצירוף סעיף 29(א) לחוק, וזיוף סימני זיהוי של רכב, עבירה לפי סעיף 423ט לחוק בצירוף סעיף 29(א) לחוק.

הליכי המעצר

8. כתבי האישום הוגשו ביום 15.12.2020, בד בבד עם **בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים**. מעצרים של השלושה הוארך עד החלטה אחרת, והדיון נדחה לשם עיון באי כוחם בחומרי החקירה. בדיון שהתקיים ביום 23.12.2020 טענו הצדדים בנוגע לשאלת קיומן של ראיות לכאורה. לאחר תום הדיון, הובא תיק החקירה ללשכת לשם מתן החלטה בנוגע לשאלה האמורה.

דיון והכרעה

9. כפי שנקבע: "המבחן המשפטי לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, הוא, כידוע, במענה לשאלה האם בכוחו של חומר הראיות הגולמי לבסס סיכוי סביר להרשעה אף לאחר שיעבור את כור ההיתוך של ההליך הפלילי" (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 144-145 (1996)). תשתית ראייתית לכאורית עשויה להיות מבוססת על ראיות נסיבתיות בלבד ככל שעוצמתן של אלו מקימה מסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה ולא קיים הסבר הגיוני חלופי שעשוי להתקבל בתום ההליך המשפטי (בש"פ 8311/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 21 (19.12.2013); בש"פ 6339/20 **ברזילי נ' מדינת ישראל** (22.10.2020)).

10. עיניתי בתיק החקירה ושקלתי טענות הצדדים. המסקנה המתגבשת היא כי חומר החקירה מקים תשתית ראייתית, נסיבתית אמנם, כנגד כל המשיבים, בקשר למיוחס להם, והצפי הוא כי קיים סיכוי סביר לכך שעידודו בהליך העיקרי יוביל להרשעתם. להלן - יפורטו טעמי.

המצאות עגילי זהב השייכים למתלוננת בכיס מעיל המשיב 1

11. העוגן המרכזי הקושר את המשיבים למיוחס להם הוא הימצאותם של זוג עגילי זהב, משובצי יהלומים, בכיס מעיל המשיב 1 בעת מעצרו. המתלוננת זיהתה זוג זה כשלה (על פי הערת חוקר: "בשנייה הראשונה" בה הוצגו לה, אף כי המתלונן העביר אליה תמונות הרכוש שנתפס בידי המשיבים עוד טרם חקירתה), ומעבר לכך, מסרה, במסגרת מזכר משלים, כי במהלך חיפוש שנערך בבית, לא אותרו העגילים (ראו מזכר מסומן פ"ט). משכך, ניתן לקבוע, באופן המספיק לצורך ההליך שלפני, כי זוג העגילים נלקח מבית המתלוננת ללא ידיעתם או רשותם, ובמילים אחרות - נגנב.

12. משיב 1 מסר, בחקירתו הראשונה, כי מדובר בעגילים אותם רכש "במזומן", בעת שהיה לבדו, בשעות אחר הצהריים, ביום רביעי או חמישי בשבוע שקדם לחקירתו, כמתנה עבור אמו "לסילבסטר", ממישהו פרטי, ברחוב אלנבי בתל-אביב, "ליד מאפיה", תמורת 1870 ₪. עם המוכר, "יובל בערך 1.80 מ' בערך 80 קילו, רזה שחם בעל פאה", שמתעסק בזה, דיבר בטלפון, אך אין ברשותו את מספרו. לדבריו, העגילים היו בכיסו שכן התכוון לתקנם ב"בורסה".

לשאלה, מתי היה אמור לנסוע לשם, אמר: "על הדרך היו אצלי, ראיתי (הכוונה, ככל הנראה, היא 'רציתי', ש.ב.) להראות למישהו ולא יצא לי נשאר אצלי בכיס". לדבריו, לא שיתף איש בכך שקנה עבור אימו את זוג העגילים. את העילה לתיקון הנדרש, לא מסר, גם לא בחקירה נוספת.

13. המשטרה לא פנתה למקום בו טען משיב 1 כי רכש את העגילים, ולא מצאתי בחומר הראיות כי נבדק מיקומו של משיב זה במועד הקניה הנטענת (אותו תחם המשיב 1 למסגרת זמן מצומצמת יחסית). זאת ועוד: מגרסת המתלוננת שווי העגילים עולה משמעותית על סכום הקניה בו נקב המשיב 1, אך לא נערך בירור באמצעות שמאי או מעריך מוסמך, לבחינת השווי כאמור, וכן לא נעשה ניסיון להתחקות אחר מקורם של העגילים.

14. המתלוננת מסרה, כי לא ראתה את העגילים במשך כשישה חודשים. על פניו, לא ניתן לסתור אפוא את גרסת המשיב 1 לפיה עשויים היו העגילים למצוא דרכם לרחוב אלנבי בשבוע שקדם למעצר המשיבים, והסגורים אף הדגישו, את שלא שנוי במחלוקת, כי מדובר בבית בו מצויים בשגרה בעלי מלאכה לא מעטים.

15. אלא שחומר החקירה מצביע על כך שפרק זמן קצר ביותר עובר למציאת העגילים בכיס המשיב 1 נפרץ בית המתלוננים, ועוד מצביע הוא על כך שהמשיבים היו בסמיכות מקום וזמן רבה ביותר להתפרצות זו, בנסיבות מעוררות חשד, להן לא ניתן הסבר של ממש מטעם מי מהם. בהינתן זאת, בצירוף מספר נתונים נוספים שיפורטו, קיים קושי רב מאוד לקבוע כי המצאות העגילים בכלי המשיב 1, עגילים השייכים למתלוננת המתגוררת בבית שנפרץ כשעה לפני מעצרו, וכאשר נכח בסמוך לזירת האירוע במקביל להתפרצות, מקורה בצירוף נסיבות מוזר או אקראי.

16. כטענת ההגנה, אכן, המשיב 1 מסר תיאור מפורט למדי של העגילים, אך לא מצאתי בנתון זה משמעות רבה. על אף שהוא עשוי להתיישב עם קנייתם לפני כשבוע ימים, אין בו על מנת לסתור את מעורבותו בהתפרצות, שכן פער הזמנים בין מועד ההתפרצות לבין מעצר המשיבים אפשר בחינה מדוקדקת של העגילים. לא למיותר לציין, כי על פי דוח מסומן ט"ו, ביקש המשיב 1 מהשוטרים את מעילו, שלא היה עליו בעת שנעצר, בטענה כי הוא חש בקור.

שינוי ספרות הרכב והשבת המספר המקורי על כנו

17. הרכב רשום על שם בת זוגו של המשיב 2, שהיא גם אחותו של המשיב 3. לדבריה, המשיב 2 משתמש בו "לפעמים".

18. במועד הרלבנטי לאישום הוצב עיקוב אחר המשיב 2. מדוחות העוקבים ודוח המרכזת עולה כי המשיב 2 נצפה נוהג ברכב שברולט קרוז לבן, ועמו המשיב 3, שזוהה, אם כי לא בוודאות גמורה, וגבר נוסף, שלא זוהה, יוצא מבת-ים, צפונה. אקדים סוף להתחלה: מסקנתי היא כי השוהים ברכב, החל מתחילת העיקוב בשעה 16:14 ביום האירוע, היו המשיבים, על אף שזיהוי העוקבים את משיבים 1 ו-3 אינו מלא. זאת, נוכח שתי העובדות הבאות, המצטלבות זו עם זו: הראשונה: בסופו של יום, בשעה 19:08 נעצרו כל השלושה ברכב. השנייה: המשיב 1 אישר כי כל השלושה יצאו מבת-ים, בשביל "לעשות סיבוב", ברכב בו נהג המשיב 2, לצדו המשיב 3 והוא - מאחור.

19. מדוחות העיקוב עולה התמונה הבאה. הרכב יוצא מבת-ים, ועליו לוחית זיהוי שמספרה 4890472 (להלן: "רכב 904"). בשעה 17:01 פונה רכב זה לשביל עפר (ראו דוח עוקב 5012). בשעה 17:04 נראים שלושה גברים, בלבוש כהה, שלא זוהו, עומדים בסמוך לרכב שברולט קרוז בצבע לבן, שמספרו לא זוהה, רוכנים לעבר הלוחית האחורית, ולאחר כדקה נכנסו לשברולט, ונסעו בשביל עפר לרחוב המעפילים בהרצליה (ראו דוח עוקב 578). בשעה 17:07 מבחין עוקב 5012 ברכב מסוג שברולט קרוז לבן, שמספרו 4888472 (להלן: "רכב 884"). רכב 884 נראה נוסע להרצליה, עובר בשכונת גלי תכלת, ועוצר בסמוך לרחוב המעפילים בשעה 17:10 (ראו דוח עוקב 5012). בשעה 17:15 נצפה רכב שברולט קרוז לבן, שמספרו זהה למעט ספרה אחת חסרה מבין שלוש הספרות האמצעיות, חונה ברחוב גלי תכלת, למול רחוב המעפילים (ראו דוח עוקב 5051).

20. טענת המבקשת היא כי בפרק זמן זה שינו המשיבים את מספר הרכב, והחליפו בין ספרות האמצע - מ-904

ל-884. במזכר משלים שנערך ביום 14.12.2020, פרק זמן רב למדי לאחר מעצרו של המשיבים, ציין עוקב 578 כי בעת השהות בשביל העפר לא נראו במקום כלי רכב אחרים או גברים נוספים. באי כוח המשיבים הדגישו את פער הזמנים שבין המזכר המשלים לכתיבת דוחות העוקבים, ואולם, פער זה דינו להבחין בהליך העיקרי ולעת הזו לא מצאתי כי יש בו על מנת לפגום במשקל דוח העוקב.

21. מתוך הראיות שלפני, ניתן להסיק כי המשיבים, יחדיו, שינו את מספר הרישוי של רכב 904, על מנת שיחזה כרכב 884. ההבדל בין מספרי רכב 884 ו-904 הוא שתי ספרות בלבד, צמודות זו לזו, ומבלי להידרש לניתוח סטטיסטי כזה או אחר, הסיכוי כי מדובר ברכב אחר אינו גבוה מאוד, בהינתן סמיכות הזמן והמקום לנסיבות בהן הבחינו העוקבים ברכב 904, והעובדה כי מדובר ברכב מאותו הדגם ובאותו הצבע. הסיכוי כי מדובר בשני כלי רכב שונים פוחת לחלוטין, נוכח גרסת עוקב 578 בנוגע להעדרם של כלי רכב או אנשים אחרים במקום, כאשר לשינוי, יש להזכיר, קדמה התכופות שלושת יושבי הרכב לעבר לוחית הרישוי האחורית.

22. אשר לרכב שספרותיו זהות לרכב 884, למעט אחת שלא זוהתה, שנצפה חמש דקות באותו המקום בו נראה רכב 884, נוכח העובדה כי קיימות רק עוד 10 מכוניות העונות לתיאור זה בישראל, ניתן להסיק כי גם רכב זה הוא הרכב בו יצאו המשיבים מבת-ים. יצוין עוד, כי בעל רכב 48-884-72 נחקר ומסר כי במהלך אירוע היה הרכב, מסוג אופל, שצבעו כסוף, בנצרת, ולא בהרצליה.

23. לכך יש להוסיף, כי מחומר הראיות עולה כי מספר הרכב הוחלף פעם נוספת, מרכב 884 לרכב 904, ועל כך בהמשך, אך יאמר כבר כעת כי השינוי הנוסף מחזק המסקנה בדבר שינוי מספר הרכב המקורי בדרך העפר.

24. להשלמת התמונה, מדוח חקירת מז"פ, מסומן ל"ח, עולה כי הרכב, כמו גם לוחיות הרישוי, נבדקו ולא נמצאו ממצאים לחובת המשיבים, לרבות אי-הימצאותן של טביעות אצבע. על פי כתב האישום לא ידוע כיצד בוצע הזיוף.

25. עצם שינוי סימני הזהוי מעורר חשד ומעלה שאלות בנוגע להתנהלות המשיבים, שכן לניסיון הסוואת מספר הרכב אין כל תכלית מלבד להקשות על איתור בעלי או העושים בו שימוש.

26. נחזור מעט אחורנית ונזכיר: עגילים שזוהו על ידי המתלוננת כשלה נמצאו בכיס המשיב 1 ולא אותרו בבית. משיב 1 מסר גרסה, לפיה רכש, שלא על פי תקנת השוק, את העגילים, כשבוע לפני כן. נוכח העובדה כי המתלוננת מסרה כי במשך כחצי שנה לא הבחינה בעגילים, גרסתו הייתה עשויה, אולי, להתקבל (אף כי על פניו יש בה על מנת להקים יסודות עבירת החזקת רכוש החשוד כגנוב), אלא שהראיות, ובעיקרן - דוחות העוקבים ותיעוד מצלמות האבטחה בבית המתלוננים, מצביעות כי במקביל להגעת הרכב בסמיכות לבית המתלוננים, נפרץ הבית.

פריצת בית המתלוננים

27. מחומר החקירה ניתן לקבוע, לצורך ההליך שלפני, כי קיים סיכוי סביר, ואף למעלה מכך, כי בתיק העיקרי יוכח כי הבית נפרץ בטווח הזמן שבין 18:05 לבין 18:30 לערך. ושוב, כרקע לדברים, נציין, כי הרכב, בו נסעו שלושת המשיבים, נראה חונה ברחוב גלי תכלת, סמוך לבית המתלוננת, בשעה 17:15.

28. בין השעות 17:21, שש דקות לאחר שהרכב נצפה חונה, נראה אדם לבוש "קפוצ'ון" כהה, כשברדס על ראשו, רץ ברחוב גלי תכלת מכיוון בית המתלוננים, פונה לרחוב המעפילים ומשם לרחוב ינאית ועוזב את המקום. אדם בעלי מאפיינים דומים נראה רץ ברחוב המעפילים, מכיוון רחוב ינאית, ופונה ברחוב גלי תכלת לכיוון בית המתלוננים. הדברים עולים מדוח עוקב 5051 וכן מדוח עוקב 5006. זה האחרון ציין כי מדובר במשיב 1, תוך הוספת סימן שאלה לצד שמו. אציין, כי מתמונת המשיב 1 לאחר מעצרו, עולה כי אכן לבש חולצה עבה, אליה מחובר "קפוצ'ון". בצד זאת יוער, כי על אף שמשיב 1 נעל נעליים לבנות בעת מעצרו, איש מהמשיבים לא לבש "ג'ינס בהיר": ראו מזכר מסומן נ"ב, הערת

עורך דוח הצפייה בנוגע לתיעוד בשעה 18:30:55.

29. על פי דוח העיקוב נראה חפץ כהה מושלך, ככל הנראה, מכיוון הבית לעבר החצר בשעה 18:05. שנית ועיקר - בשעה 18:13 נראה אדם נראה מטפס על החומה ההיקפית של הבית, יורד לשטח החצר ובהמשך נראית דמות אחרת יוצאת מהשער, תוך שהיא צופה לכיוון רחוב המעפילים. בשעה 18:29 נראה אדם עומד על החומה, גבר אחר עוצר בסמוך לחומה, נראה, אולי, מעביר לו דבר מה ומסייע לו לטפס על החומה (ראו דוח עוקב 5061). ראו גם סעיף 10 לדוח הצפייה, מסומן 10, שערך השוטר רועי שלמה, שעיין בסרטוני האבטחה, וראה בשעה 18:28 אדם הולך על החומה. על פי דוח אחר, מסומן פ"ד, בשעה 18:12 אחת ממצלמות האבטחה כוסתה בבד.

30. על פי דוח מסכם חקירת מז"פ, נמצאה עקבת נעל על גג זכוכית בחצר הבית (תמונות 2-4) ומתקן הזעקה הממוקם במרפסת חדר השינה בקומה הראשונה של הבית, הוסט מזווייתו (תמונות מס' 6 ו-7). מצידה החיצוני של דלת חדר השינה נראו סימנים חשודים כ-"סימני כלי" (תמונות מס' 8-11).

31. נטען, כי המתלונן מסר כי לא שמע דבר, ומשכך יש למקום להסיק כי ביתו כלל לא נפרץ. נוכח האמור לעיל, אין בעובדה זו על מנת להקים קושי של ממש, שכן נקודת המוצא היא כי אדם הפורץ לבית חברו ינסה להקפיד על שקט מרבי. אכן, המתלוננים לא ציינו כי הבחינו בנזק, אך נוכח האמור בחוות הדעת, ובצילומי עורכה, מהם עולים סימני חריצה על דלת חדר השינה, משקל דבריהם אלה אינו משמעותי. נוסף, כי מהגג עליו נמצאה העקבה, ניתן להגיע למרפסת, המובילה לדלת חדר השינה (ראו גם סוף גרסת המתלונן). עגילי המתלוננת נראו לאחרונה, על פי המתלוננת, בחדר אמבטיה הסמוך לחדר השינה.

חזרת הרכב לאזור תל-אביב ומעצר המשיבים

32. האם קיימות ראיות לכאורה כי בפריצה מעורבים המשיבים? לטעמי, על אף כי במקום נראו, על פי דוחות העיקוב, גם אחרים, על שאלה זו יש לענות בחיוב.

33. בשעה 18:51, מבחין עוקב 311, בשלושה גברים, שלא זוהו, חובשים בגדים כהים, נראים הולכים ברחוב גלי תכלת מכיוון בית המתלוננים לרכב שמספרו 48-84-72, "שנראה חונה בסמוך", כאשר הספרה השלישית לא נראית (כפי שנצפה הרכב בשעה 17:15). עוקב 311 מצוין כי "דבר מה בצבע כתום נראה בידיו של הגבר שנכנס למושב הנהג". לדוח צורפה אף תמונה בה עומד אדם בסמוך לדלת רכב בצבע בהיר, ואכן על מה שנראה כידין כתם צבע כתום.

34. על התמונה הודפס הכיתוב "גברים לא מזהים נכנסים למכונית שברולט מס' 4890472". נדמה כי אין מחלוקת כי בתמונה לא ניתן להבחין במספר הרכב. בא כח המשיבים 2 ו-3, טען כי על פי דוחות העוקבים מס' הרכב אליו נכנסו הגברים היה 48-84-72 (ושבו: ספרה אחת חסרה), ועל כן לא ברור מדוע צוין מספר הרכב המקורי. כיתוב בכתב יד הנושא מספר הרכב המקורי על גבי תמונה זו שהוצגה למשיב 2 מצוין אף הוא כי מדובר ברכב 904. ייתכן והיה מקום להימנע מציון פרט זה על גבי התמונה, אך עם זאת לא מצאתי כי יש בעובדה כי השוטרים התייחסו, לטעמי - בצדק, לרכב זה כרכב 904, על מנת לגרוע ממשקל דוח עוקב 311.

35. דנ"א המשיב 2, שביום האירוע נהג ברכב עם צאתו מבתיים, ובעת מעצר המשיבים בשעה 19:08, נמצא על זוג כפפות בצבע שחור-כתום שהיה ברכב ("על הרצפה בתא הנהג", ראו מזכר ט"ו, וכן מזכר מסומן ק"ב; חוות דעת מומחה מעבדת דנ"א וביולוגיה מסומנת ר"ג). מתצלום דוח עוקב 311 נראה כתם צבע דומה על ידי מי שנכנס לרכב ונסע משם. זאת ועוד, האדם שכתם צבע כתום נראה על ידי, ועומד בהלימה לכפפות המוזכרות לעיל, נראה, בצילום מטושטש אמנם, לובש בגד עליון שחור שבמרכזו ריבוע בצבע אפור, מכנסיים כהים ונעליים כהות. המשיב 2 צולם לאחר מעצרו לבוש במעיל באותם גוונים, מכנסיים שחורים ונעליים שחורות. גם גווני בגדיהם של המשיב 1 והמשיב 3 (אף כי צולם רק פלג גופו התחתון) כהים.

36. הרכב נראה נוסע בגלי תכלת לכיוון קרן היסוד ולא נראה. לא הובהר האם מדובר באותו מיקום בו הבחין עוקב 5051 בשעה 17:15 ברכב זהה בדיוק (שברולט לבנה, ספרה שלישית חסרה), אך כאמור, יכולים להיות רק 10 כלי רכב בישראל בלבד במועד זה, ובעלי אחד מהם, רכב 884, נחקר ושלל המצאות רכבו בהרצליה (עם זאת, לטעמי, גם עניין זה היה טעון השלמת חקירה קצרה ופשוטה, שלא נעשתה, ולו בנוגע לסוגי תשעת כלי הרכב הנוספים). עוקב 5006, מבחין בשלושה נכנסים לרכב שברולט קרוז לבנה, מכיוון "הבית" בגלי תכלת, נוסעים בגלי תכלת, לכיוון קרן היסוד ולא נראים. אותו עוקב מבחין ברכב מסוג זה ובצבע זה גם בדקות 18:52 לערך וב-18:53.

37. רכב 884 נצפה נוסע מכיוון מחלף כבר שמריהו בשעה 18:56, עוצר מיד בתחנת אוטובוס סמוכה לגשר הולכי רגל, ממושב הנהג יוצא אדם, שיתכן והוא המשיב 2, וניגש לחלקה האחורי של המכונית, כאשר הוא אינו נראה (דוח עוקב 5012). דקה לאחר מכן, נצפה, על ידי עוקב זה, רכב מסוג שברולט קרוז לבנה, שמספרו אינו נראה, עוזב את תחנת האוטובוס, ונוסע בכביש 2, ולאחר מכן בכביש 5 ובכביש 20. הרכב נעצר בשעה 19:08 על ידי אנשי ימ"ם (עוקב 5002). זאת ועוד: על פי עוקב 551, כבר בשעה 18:57, דקה לאחר חניית הרכב בגשר, יציאת הנהג, והתכופפותו, נראה רכב 904 נוסע מכיוון גשר הולכי הרגל. ניתן להסיק אפוא כי נהג רכב 884 יצא ממנו, ערך שינוי בלוחית הזהויה כך שמספר הרכב המקורי נראה על הלוחית פעם נוספת, ואז עזב את המקום. המשיבים נעצרו בשעה 19:08.

תואם בין נעל משיב 1 לעקבה

38. חוות דעת מומחה בחנה את זוגות הנעליים שנתפסו מהמשיבים אל מול עקבה שנלקחה מגג הזכוכית בבית המתלוננים. נמצא כי נעלי המשיבים 2 ו-3 לא היו יכולות להטביע עקבה זו, אך נעלו השמאלית של המשיב 1 מתאימה בכל המאפיינים הסוגיים לעקבה (נראו מסמך מסומן נח). אכן, נמסר מפי המתלוננים כי מדובר בוילה גדולה, ובה "תמיד יש תיקונים", אך אין כל אינדיקציה לכך שהיה צורך לעלות על הגג לשם תיקון כאמור(אף כי, שוב, היה מקום לוודא נקודה זו חקירתית).

39. מקובלת עלי עמדת ב"כ המשיבים כי אין מדובר בנעל ייחודית, ואף דרגת ההתאמה אינה מרבית (דרגה ארבע מתוך 6) אך גם בהתאמה הקיימת בין נעל משיב 1 לעקבה יש על מנת לחזק את המסד הראייתי כנגד המשיב 1, וכפועל יוצא, אף כנגד שני המשיבים האחרים.

המצאות מכשירי טלפונים מבצעיים ברכב ובחזקת המשיב 2 והעדרם של מכשירים טלפון אחרים

40. בעליונית שלבש המשיב 2 נתפס מכשיר טלפון נייד מסוג נוקיה, המסתיים בספרות 684, ללא פרטי בעלות. ברכב נתפס מכשיר נוסף, בעל מאפיינים דומים למכשיר שלעיל, המסתיים בספרות 322. משיב 1, בחקירתו הראשונה, התייחס למכשיר שנתפס ברכב כ"טלפון מבצעי" ובדיקות שני המכשירים, 322 ו-684, מלמדות כי זה אכן טיבם (ראו דוח תובנות מסומן ע"ט). שני המכשירים החלו להיות פעילים ביום 29.11.20, אחד בשעה 15:02, השני בשעה 15:07. ביום האירוע מנהלים שני מכשירים אלה קשר טלפוני רציף, תחילה בין 15:34 ועד 16:00, כאשר משעה זו ועד 17:25 אין ביניהם קשר טלפוני. נזכיר שוב, כי העיקוב החל בשעה 16:14 באותו היום, וכי הרכב נצפה לאחרונה בשעה 17:15, ובמהלך פרק זמן זה שהו המשיבים יחדיו ברכב. המנויים חוזרים לקשר ביניהם בין 17:25 ועד 18:30, למספר לא מבוטל של שיחות, לאחרונה בהן בשעה 18:30. נזכיר כי העיקוב הבחין ברכב עוזב את המקום, לאחר שהגיעו אליו שלושה, בשעה 18:51, כך שניתן לקבוע כי שעות פעילות המכשירים מקבילות לשעת ההתפרצות. שני המנויים אוכלו תחילה בבת-ים, ולאחר מכן בהרצליה, באנטנות סמוכות לבית המתלוננים, ואף לפני האירוע התנהלו ביניהם שיחות רבות, כאשר מיקומם בהרצליה. שני המנויים ביצעו שיחת "עקוב אחרי" למספר זהה, ללא בעלות, מספר שלא עלה במידע גלוי או מוסתר, ביום 29.11.2020, אחד בשעה 15:14 ואחד בשעה 15:53. מנוי 322 נמצא בקשר אך ורק עם מנוי 684 (שכאמור, נמצא בכלי המשיב 2).

41. לא נמצאו מכשירי טלפון נייד אחרים ברכב. משיב 1 התייחס לעניין זה בחקירתו הראשונה, בה, ככלל, שיתף פעולה וענה לשאלות, ומסר כי השאירו "בבית באופנוע". שני המשיבים האחרים שמרו על זכות השתיקה באופן גורף בחקירותיהם. בהינתן הברור מאליהם במציאות ימינו, כי אדם נוהג להסתובב מחוץ לביתו כשברשותו מכשיר טלפון נייד, עצם העדרו של זה בנוגע לכל המשיבים מעורר קושי של ממש, מתיישב עם ניסיון להסוות מהלכיהם, וכשברקע גם

התנהלותם בנוגע למספר רישוי הרכב - קושי זה מתעצם.

המצאות כלי פריצה ברכב ופריטים נוספים ברכב

42. מדוח מסומן נא' עולה כי נמצאו ברכב פטישים ואילי ניגוח, היכולים לשמש לפריצה אלימה של דלתות. מדוח המסומן מו עולה כי נתפסו שתי מברגות וראשי מקדחה.

43. עוד אציין, כי מעבר לכפפות הכתומות, אליהן נדרשנו לעיל, ברכב נמצא זוג כפפות נוסף, שהמשיב 1 מסר בחקירתו כי שייך לו. אף זוג זה, ככפפות שנקשרו למשיב 2, על פניו, נדמה ככפפות עבודה, לא ככפפות שנועדו לחימום הידיים. ברכב נתפסו גם שלושה כובעי מצחייה.

44. בתא הסמוך לידית ההילוכים ברכב נתפס גם זוג עגילי כסף, שלא זוהה על ידי המתלוננת (גם אותו, אגב, היטיב המשיב 1 לתאר, ראו ש' 170 להודעתו הראשונה).

התנהלות המשיבים 1 ו-2 עם מעצרים

45. על פי דוחות פעולה מסומנים ט"ז ו-י"ז, המשיב 2, בעת מעצרו, השתולל ונדרש כוח לשם הכנעתו. המשיב 1 "שם ידו על ראשו" והתנגד תחילה למעצרו (ראו דוח פעולה מסומן ט"ו).

העדר גרסה מטעם המשיבים 2 ו-3 וגרסתו החלקית של המשיב 1

46. לכל האמור לעיל יש להוסיף את שתיקתם - המוחלטת - של המשיבים 2 ו-3 בחקירותיהם ואת העובדה כי המשיב 1, לאחר גרסה מפורטת יחסית בהודעתו הראשונה, שמר, הלכה למעשה, על זכות השתיקה ביתר חקירותיו, בטענה כי אין לו מה לומר או כי הגיב על הדברים בחקירה הראשונה, אף כי לנתח נכבד מהשאלות שהופנו אליו לא נדרש בעבר. כידוע: "בהעדר טעמים סבירים ואמינים באשר להחלטה לשמור על זכות השתיקה, תהווה שתיקתו של נאשם משום ראיה המחזקת את יתר הראיות 'הפוזיטיביות' הקיימות נגדו, ובכלל זה מדובר גם בחיזוק לראיות הנסיבתיות הפועלות לחובתו" (ראו: ע"פ 8823/12 **שבתאי נ' מדינת ישראל**, פסקה 29 (01.07.2014)). טעמים אלה אינם בנמצא.

47. זאת ועוד: גרסת המשיב 1 בחקירתו הראשונה פורטה לעיל, בנוגע לסוגיית המצאות עגילי המתלוננת בחזקתו. עוד בשלב המעצר מסר כי הגיע "מהרצליה" (ראו דוח מסומן ט"ו). גרסתו בנוגע לשאלת הימצאותו עם שני המשיבים האחרים ("עשינו סיבוב"), הייתה דלה ובלתי מפורטת, ולא נמסר במסגרתה מדוע הגיע להרצליה, היכן בדיוק היו הוא ושני המשיבים הנוספים, ומי הציע להגיע למקום. המשיב 1 טען כי הלכו לאכול גלידה, ואחר כן מסר כי אמר זאת בצחוק, ועוד טען, בניגוד לעולה מדוחות העוקבים, כי לא עצרו בדרך ומסר, כי אינו "יודע" האם יצא מהרכב. גרסה זו, כשלעצמה, מעוררת תהיות, סותרת את דוחות העוקבים בנקודות משמעותיות, הקשורות ליריעת המחלוקת ומחזקת המסד הראייתי הקיים כנגדו וכנגד שני המשיבים הנוספים.

התייחסות ליתר טענות הסנגורים

48. כידוע, לא כל מחדל חקירה משמעו זיכוי הנאשם: "...ההלכה המושרשת, כי בהינתן תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו של נאשם, הרי שאין בקיומם של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזיכוי של הנאשם. בחינת טענות הנוגעות למחדלי חקירה תעשה בשני שלבים: תחילה יש לבחון האם מדובר כלל במחדל חקירה. רק אם המענה לשאלה הראשונה הוא בחיוב, יש לבחון את השאלה, האם בשל מחדלי החקירה הנטענים, נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחה, כמו גם זכותו להליך הוגן. בחינה זו נעשית, תוך שקלול המחדלים הנטענים אל מול התשתית הראייתית שהונחה בפני הערכאה הדיונית" (ע"פ 5633/12 **ניימן נ' מדינת ישראל** (10.7.2013)). במקביל, לא כל פעולת חקירה שהיה מקום לבצעה, תוביל לקביעת קושי בתשתית הראייתית הלכאורית (בש"פ 5201/15 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (6.8.2015)).

49. ומהכלל - לפרט. הטענות בנוגע לאי-חקירת עובדי הבית או אישה נוספת שנכחה במקום, להבחן במסגרת ההליך העיקרי. גם הטענות, ולו במשתמע, בנוגע למעורבות המטפלת, שגרסתה נמסרה, ומשמעות הצעתה לעבר קרטונים, אינן יוצרות קושי בקביעת תשתית ראייתית ומשקלן יבחן, על יסוד מכלול הראיות, בתיק העיקרי. אשר לטענה כי המתלונן והמטפלת נעו בבית, ויתכן ונכנסו לחדר השינה, שלא מצאתי כי היא בעלת משמעות לזכות המשיבים (ואף ייתכן כי תנועת המתלונן והמטפלת הובילה לשינוי תכניות הפורצים). הדברים יפים גם בנוגע לטענות ב"כ המשיב בנוגע להבדל הנטען בין לבוש מרשו לבין העולה מחלק מהסרטונים, ובעיקר על רקע האמור בסוף סעיף 9 למזכר המסומן 10.

סיכומם של דברים

50. עגילי המתלוננת נמצאו בכיס מעיל המשיב 1, כ-40 דקות לאחר שנפרץ בית המתלוננים. המשיבים יצאו מבתי-ים להרצליה, ברכב שמספרו שונה, פעמיים, בכניסה לעיר וביציאה ממנה, לפני ואחרי ההתפרצות. הרכב חנה בסמוך לבית המתלוננים, בשעת הפריצה, ושלושה גברים נראו חוזרים אליו, כעשרים דקות לאחר הפריצה, אחד מהם לבוש בלבוש דומה מאוד לזה שעל משיב 2. ברכב נמצאו מכשירי טלפון "מבצעיים", ובחזקת איש מהמשיבים לא נתפס מכשיר טלפון ניד אחר. ברכב נמצאו כלי פריצה, כפפות וכובעי מצחיה. הסברו של המשיב 1 להתנהלותו באותו יום היה חלקי ודל, וביתר חקירותיו שמר על זכות השתיקה, כפי שעשו שני חבריו מלכתחילה.

51. הראיות מצביעות על התנהלות מכוונת ומאורגנת. כידוע, ניסיון החיים, מלמד כי לא ילכו שניים (או שלושה) "בלתי אם נועדו", אף אם לא ניתן לדעת בוודאות חלקו של מי מבין השלושה באירוע. משכך, קיים סיכוי סביר להרשעת המשיבים בעבירות קשירות הקשר וביצוען בצוותא של כל העבירות שיוחסו להם בכתבי האישום.

52. המשך הדיון בשאלת עילת המעצר וחלופתו.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.